

[Christophersen.]

Jeg bemærkede i går — jeg kan tilføje, omkring dette tidspunkt, for det var nemlig kun et par timer efter, at jeg havde indtegnet mig — at hr. Auken talte om risikoen for, at Danmark blev et randområde. Jeg tror, at hvis hr. Auken og de andre, som argumenterer på den måde, ville sammenholde det, jeg her har sagt om industriens situation ved en handelsaftale stillet over for dens situation ved fuldt medlemskab, med den omstændighed, at netop den svenske industri stillet over for udsigten til kun at få en handelsaftale nu søger at etablere sig inden for Fællesskabet, så ville de kunne se, at risikoen for, at Danmark bliver et randområde, ikke ligger i det fulde medlemskab, men i, at vi må nøjes med en handelsaftale.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Disse betragtninger sent på aftenen om industriens stilling ville muligvis have været rigtige, hvis hovedparten af dansk industrieksport gik til De europæiske Fællesskaber og England. Det modsatte er tilfældet; vores hovedmarked ligger udenfor. De ville yderligere have været rigtige, hvis det virkelig var sådan, at en standardisering som den nævnte var noget, der havde tendens til at lykkes i Fællesskaberne. Den har tendens til at ulykkes, hvad selvfølgelig ikke er nogen fordel, men det er en kendsgerning.

De argumenter, der kom frem, tyder ikke på noget indgående kendskab til, hvad der har været næsten den universale konklusion blandt sagkyndige, at man vel ikke kunne forudsige nogen væsentlig forskel i industriens stilling, om vi vælger den ene eller den anden løsning. Så vi er ikke fantaster, vi holder os derimod til de faktiske eksportmæssige realiteter.

(Kort bemærkning).

Christophersen: Jeg troede sådan set, hr. Morten Lange var klar over, at det, som er afgørende i de fleste økonomiske forhold, er det, man kunne kalde for den yderste ende af omsætningen. Det har jo ikke megen interesse, at selv en betydelig del af vor industrieksport går andre steder hen end til fællesmarkedet, hvis det er sådan, at blot en del af industrieksporten

påvirkes af de forhold, jeg her har talt om. Det er jo det, som er afgørende for, hvordan gevinsten bliver i det lange løb.

Må jeg om standardiseringsproblemet sige, at hr. Morten Lange og jeg nok har en lidt forskellig opfattelse i denne fællesmarkedsdebat af, hvem der er sagkyndige. Og jeg vil altså fortsat have den opfattelse, at det program, som Ministerrådet den 28. maj 1969 vedtog om en almindelig standardisering af kravene til fremstilling bl. a. af industrielle produkter, er et program, som vil blive gennemført. Men det er klart, at vi her har at gøre med yderst komplicerede forskrifter i de enkelte lande, vi har her at gøre med en lang, lang række nationale lovgivninger, der skal samordnes. Jeg tror, at hr. Morten Lange giver udtryk for et meget optimistisk syn, hvis han har den opfattelse, at man inden for Fællesskaberne i løbet af mindre end 3 år skulle have været i stand til at gennemføre et sådant program. Men det program er under udarbejdelse, og det drøftes i de forskellige udvalg og de forskellige komiteer, som er nedsat af sagkyndige til at beskæftige sig med, hvordan man kan samordne disse krav, og jeg er ganske overbevist om, at vi vil se det virkeliggjort.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Det er jo interessant at vide, at Fællesskaberne vil lave en helt ny form for protektionisme, som består i, at man vil holde alle produkter ude ved særprægede forskrifter. Jeg tror ikke, det lykkes for Fællesskaberne. Hidtil har man haft meget ringe resultater. Jeg tænker specielt på levedsmiddelindustrien, som næsten ikke har nået nogen opfyldelse af de direktiver og forordninger, der ligger i udkast. I øvrigt har jeg ikke indtryk af, at vores eksport til de europæiske fællesskabslande er marginal. Det er mestendels det, der er den almindelige grundstamme.

Formanden: Hr. Christophersen har ordet for en kort bemærkning, og vi går derefter over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Christophersen: Jeg skal blot til hr. Morten Lange sige, at der er ikke tale om,